

Kakšen je vaš dom?

2. Red.

Mogoče je že kak berač raznesel, kaj je bilo tam onega dne pri Štorklježu?

Ne?

Poslušajte!

Zjutraj je bilo. Jože se je šobil, ker ni mogel najti svojega nedeljskega klobuka. Tone je premeta-val obutev, pa ni mogel priti do svojih čevljev. Ivanka se je kisala, ker ni bilo nikjer njenega boljšega pred-pasnika. In Jerici je šlo na jok, ker je pozabila, kje je ravno padla od nje prazniška obleka. Vse to je pa gledal s peči dol berač Urh Drobolè in vzdihal: »Oh, oh, oh!«

Vidite, tako je tam, kjer je doma živi nered. Vse polno navlečene robe, pa ni moč ničesar najti. Polovico časa se zapravi s samim iskanjem tega, kar imenujejo »izgubljeno«. Izgubljen je pravzaprav le oni, ki išče. — In koliko nepotrebnih solzâ, koliko nepotrebne jeze, koliko krivih obdolžitvev je za vsem tem! Jože je nedolžen; drugi so mu seveda vse razmetali. Jerica se ni ničesar pritaknila — na, zdaj je pa vse nad njo, vse kriči: »Ti si skrila, ravno ti!« A zakaj ravno ona? Jerica odločno vali krivdo na Ivanko, Ivanka pa prav dobro ve, da ravno Tone ne pusti nobene reči v miru. Vsi so krivi, pa vendar hoče biti vsak popolnoma nedolžen.

Tako je pri Štorklježu že kar sveti dan na vse zgodaj.

Samo to bi radi vedeli, kam naj se človek usede pri taki hiši? Prostora je sicer dosti, pa vendar nikjer

nič. In če bi bila hiša še enkrat tako velika, tudi bi bila za vso razmetanost še premajhna. Saj je moral še berač Urh Drobolè na peč.

Pri sosedu se pa pravi pri Dobrinovih. Tam ima pa vsak otrok svoj prostorček, kamor spravlja obutev, svoje mesto v skrinji za perilo, in vsak dobro ve, kam mora obešati svojo obleko, kam spraviti klobuk ali ruto. In vsak otrok mora sam poravnati in sam spraviti svojo obleko. Starši imajo le to opravilo, da nadzirajo, kako otroci vrše svoje delo. In če ni kaj v redu, poskrbé, da mora dotičnik brez odloga svoje reči spraviti v red.

Človek ima dvojno veselje, če pride v tako hišo. Prvič ga veseli snažnost, drugič mu je pa všeč, ker otroci sami pod nadzorstvom staršev skrbe za red v hiši.

Kjer pa je red v hiši, je pa red tudi v kuhinji, po shrambah, na dvorišču, povsod. Kamor stopiš, vse je prijazno, prikupno, domače, prijetno . . .

Povabimo vas za trenutek v kuhinjo pri Redinovich. Posoda ni samo lepo pomita, ampak stoji tudi lepo po vrsti, vsaka na svojem mestu. Kakor bi bilo vse pripravljeno za trg. In to ni mala zasluga pridne Redinove Micike, ki pomaga dan za dnem svoji mami v kuhinji. Res je, da hodi še v šolo, pa se vendar že po svoje prizadeva, da skrbi za red pri hiši. Pa je kljub temu (ali prav zato) tudi v šoli med prvimi. Tako je: Lenoba doma je tudi lenoba v šoli.

Če pa vstopiš v kuhinjo pri Drapanovich — oh, kakšno je tam!

Najprvo gost zbor muh. Gosté in masté se na ostankih. Pri Drapanovich nimajo časa za pomivanje, pa tudi nimajo časa za red. Vse križem leži, vse razmetano. Ni čudno, če ne morejo imeti snažnih poslov

pri hiši, in če ne marajo dninarji k njim na delo. Kdo bo pa hodil v tak nered in v tako nesnago? Otroci pa pohajkujejo in nimajo časa razen za to, da bi se s posodo v kuhinji igrali. Kakor da je skrb za red — igra!

Tudi na dvoriščih bodi povsod red! In po vrtu! Tam zlasti takrat, kadar zori sadje. Ni lepo, če je ves vrt potresen s sadjem. Ljudje pa stopajo po njem, in muhe, ose in drug mrčes lazi po njem in se pase.

Zlasti pa poskrbite otroci pred prazniki in ob sobotah popoldne ter na večer, da bo zunaj hiše vse v lepem redu. Tudi tukaj velja: Ves teden red, v nedeljo in na praznik pa najlepši red! Res, prav res! Ko bo prišel naslednji dan k vam v vas dan Gospodov, bo našel vašo hišo v popolni praznični obleki. To bo šele prava radost, ki vas bo srečavala povsod: na obleki, v hiši, zunaj hiše, na polju, v gozdu, v cerkvi, povsod.

Poskusite, otroci, kjer niste že vajeni, tako poskrbeti za Gospodov dan, pa boste videli in spoznali, kako lepo je ob nedeljah in praznikih tam, kjer je doma red. Kjer pa že tako ravnate, pa pridno nadaljujte v zavesti, da za nad vse lepega Boga ni nobena stvar prelepa.

Najlepše vaše plačilo bo pa to, da je vaša skrb za red res plemenito delo, vredno priznanja na zemlji, pa tudi pri Bogu bo v vašo korist zapisano v knjigi življenja.

